

ledige i at realisere deres ønsker og komme i gang. Det ville her være relevant at yde de ledige hjælp til udarbejdelse af en uddannelsesplan. Endvidere ville det være en forbedring af AFs muligheder for at yde konkret hjælp til de ledige, hvis man kunne anvise folk til ledige pladser på f.eks. specialarbejderkurser. Dette vil kræve et udvidet samarbejde mellem AF og specialarbejderskolerne (og evt. andre uddannelsesinstitutioner) omkring besættelse af ledige uddannelsespladser. I AF vil registreringen af uddannelsespladserne blive muliggjort med etableringen af et virksomhedskartotek på EDB/mini-virk.

En konsekvens af nærværende undersøgelsesresultater er, at vejledningen til de ledige ikke kun kan være en opgave for erhvervsvejlederne. For det første får erhvervsvejlederne kun fat i dem, der selv ytrer ønsker om kurser eller uddannelse og derfor af kon-

sulenterne visiteres til samtale med en erhvervsvejleder. For det andet kan den relativt lille stab af erhvervsvejledere ikke alene overkomme denne opgave. Derfor må vejledning integreres i konsulenternes arbejdsopgaver. Dette kræver omvendt, at konsulenterne tilbydes en mere detaljeret viden om kursus- og uddannelsesmuligheder inden for det brancheområde, de bestrider. Erhvervsvejledernes viden herom må under en eller anden form udbredes til konsulentgruppen ved afholdelse af uddannelsesdage og lignende. Ved at udvide konsulenternes vejledningsmuligheder i forhold til de ledige, forbedres mulighederne for i tide at få fat i de lediges uddannelsesønsker og give dem information og vejledning herom, idet det er konsulenterne, de ledige først kommer i kontakt med på AF, og dem, der udgør den lediges faste forbindelse til AF.